

Til: AVDELINGSSTYRET

Fra: DEKAN

Saksframlegg ved: KKL

Dato: 27.11.06

A 23/06 – Referatsaker

1. UFD/EKSTERNE

-

2. HIST

a) Protokoll fra høgskolestyrets møte 22.11.06

Ettersendes/utleveres på møtet (ikke klar pr. 27.11.06)

3. INTERNE

a) Protokoll fra avdelingsstyrets møte 07.11.06

Under møtet kom det fram at Avdelingsstyret ønsker i vårsemesteret 2007 å se på vedtatte ”Retningslinjer og rutiner for tilsetting i undervisnings- og forskningsstillinger ved Avdeling for lærer- og tolkeutdanning” i lys av erfaringer en har gjort siden disse retningslinjene ble vedtatt i 2004.

Dette vil derfor bli satt opp som egen sak i et av Avdelingsstyrets møter våren 2007.

b) Utsettelse av sak A 37 Oppfølging av evaluering av allmennlærerutdanningen

Jf. saksframlegg fra dekan av 27.11.06

c) Utsettelse av tidligere varslet sak: Fagplaner for 3-årig yrkesfaglærerutdanning

Jf. saksframlegg fra dekan av 27.11.06

Til: AVDELINGSSTYRET
Fra: DEKAN
Saksframlegg ved: Arnulf Omdal
Dato: 27.11.06

A 42/06 Referatsaker

B.

Utsettelse av sak A 37 Oppfølging av evaluering av allmennlærerutdanningen

På forrige avdelingsstyremøte ble oppsatt sak A 37 utsatt til møtet 05.12.06 på grunn av tidsproblemer. Det er imidlertid nødvendig å trekke denne saken fra kartet også til desembermøtet. Dette har sammenheng med at statsråd Djupedal har satt så kraftig søkelys på oppfølgingen av NOKUTs evaluering av allmennlærerutdanning, at saken må gis en mer omfattende behandling enn det som det opprinnelig har vært lagt opp til.

I møter med Universitets- og høgskolerådet og med Nasjonalt råd for lærerutdanning i første halvdel av november måned har statsråden understreket rektorens og institusjonsstyres direkte ansvar for oppfølging av evalueringen. Dekan og rektor ved HiST har i fellesskap kommet fram til at vi bruker noe mer tid på å utvikle en tiltaksplan for oppfølgingen.

Statsråd Djupedals foredrag for Nasjonalt råd for lærerutdanning 15.11.06 "Utfordringer i allmennlærerutdanningen" er vedlagt her.

En vil ellers få mye nyttig informasjon om hvordan Stortingsrepresentanter tenker om allmennlærerutdanningen gjennom en interpellasjonsdebatt som var 24.10.06, jfr.

<http://www.stortinget.no/stid/2006/s061024-06.html>

C.

Utsettelse av tidligere varslet sak: Fagplaner for 3-årig yrkesfaglærerutdanning

Som meldt på forrige avdelingsstyremøte har rektor ved HiST Avdelingsstyret ved ALT behandle og fremme tilhøring om de nye fagplanene for 3-årig yrkesfaglærerutdanning her i Trondheim. Planen var å få en slik behandling i møtet 05.12.06. Men utarbeidingen av fagplanutkastene er blitt forsinket. Planen er nå at Høgskolestyret har sin sluttbehandling 31.01.07. Vi bør derfor få til et møte for Avdelingsstyret en i tidsrommet ca. 20.-25. januar neste år. På dette møtet vil det også være aktuelt å behandle følgende saker, som også skal videre til Høgskolestyret 31.01.07: Årsplan 2007, Kompetanseutviklingsplan og – om mulig – Tiltaksplan for oppfølging av NOKUTs ALU-evaluering. På møtet nå 5. desember bør vi avklare nærmere møtedato.

Utfordringer i allmennlærerutdanningen

Kunnskapsminister Øystein Djupedals tale til Nasjonalt råd for lærerutdanning. 15.11.06 , Oslo.

Godtfolk. Takk for at jeg fikk komme på dette første møtet etter at NOKUT har lagt fram evalueringsrapporten om allmennlærerutdanningen. Jeg ser av programmet at dere har drøftet oppfølgingen av rapporten i går og skal fortsette i dag. Dette er en riktig prioritering! Og ja; dette innlegget kommer også til å fokusere på allmennlærerutdanningen.

Jeg vet naturlig nok at NRLU består av institusjonsrepresentanter som ikke arbeider med allmennlærerutdanningen, og disse får på sett og vis ha meg unnskyldt for det ensidige fokuset. På den andre siden tror jeg at det som i disse tider sies om allmennlærerutdanningen helt sikkert har verdi for andre lærerutdannere også; ja for ikke å si hele UH-sektoren.

Vi har noen skikkelige utfordringer i på dette utdanningsområdet, og det er selvfølgelig relevant for hele utdanningsnorge hvordan vi løser disse.

Som jeg sa på Lillestrøm 27. september; Jeg ønsker å være i dialog med alle parter som har ansvar for å utvikle en god lærerutdanning.

Jeg har allerede hatt møter med arbeidsutvalget for NRLU, KS og Utdanningsforbundet, og sist uke hadde jeg et møte med UHR hvor noen av dere også var til stede. Enigheten er bred; vi må sammen skape en bedre lærerutdanning til beste for elevene og samfunnet.

Vi – og skolen – kan ikke leve med en utdanning som får kritikk så vel for kvalitet som relevans. Naturlig nok har vi ikke funnet de beste løsningene enda. Det har nok heller ikke dere. I arbeidet fremover må vi stå sammen. Og det viktigste er at alle aktører må ta ansvar. Heve seg over stoltheten som kanskje fikk en knekk da NOKUT påpekte mangler ved ens egen utdanningsinstitusjon.

Jeg vil videre i dette innlegget peke på noen sentrale felles utfordringer NOKUT-komiteen fant ved allmennlærerutdannerne i Norge, og følgerig noen generelle kommentarer.

Før dette vil jeg imidlertid slå fast; Jeg ser ikke for meg en ny NOU nå. Den kunnskapen et nytt utvalg kan gi oss, kan vi skaffe i dialog med bl.a. dere. Og videre: Jeg ønsker at Utdanningsdirektoratet og UHR skal gå sammen om å arrangere en årlig konferanse om lærerutdanningen. Mitt ønske er at dette kan bli en viktig møteplass mellom skoleverket og lærestedene for å sikre samhandling.

Mine damer og herrer; skolefolk: Lærerne utøver en av samfunnets viktigste oppgaver.

Lærerutdanningen skal gi studentene en best mulig start på lærergjerningen og et best mulig grunnlag for videre utvikling i et mangfoldig og krevende yrke. Jeg tror at både institusjonsledere og fagpersoner i lærerutdanningene trenger en sterkere bevissthet om lærerutdanningens nasjonale betydning og om deres eget ansvar som lærerutdannere. Studentene må oppleve stolthet ved å ta en slik utdanning.

Allmennlærerutdanningen befinner seg i et spenningsfelt mellom ulike elementer og målsettinger. Dette gjør den til en kompleks utdanning med store organisatoriske og styringsmessige utfordringer. At halve studiet omfatter valgfrie fag er et forhold som krever grep om utdanningen som en helhetlig profesjonsutdanning.

Vi ser – med beklagelse – at tidligere evalueringer ikke har gitt støtet til tilstrekkelig kraftfulle interne tiltak for å bøte på identifiserte svakheter. Kritikken som kom fram i Norgesnettrådets evaluering i 2002 er mangelfullt fulgt opp. Flere av hovedproblemene som ble trukket fram i 2002, er også kommet fram i den nye evalueringen. Særlig gjelder dette pålegg om å legge fagdidaktikk inn i fagplanene i alle fag, yrkesrettede temaområder på tvers av fagene, bedre forholdet mellom teori og praksisopplæring og tydeliggjøring av kompetanseområder i utdanningsprogrammene.

Til tross for endringer i rammeplanen fra 2003 og for flere ulike tiltak på nasjonalt nivå for å gi lærerutdannerne bedre kompetanse om praksisfeltet, får vi den samme kritikken igjen.

Det kan tyde på at institusjonene har gjort for dårlig arbeid etter forrige evaluering.

Og hvis noen skulle være i tvil: Evalueringer er ikke en situasjonsbeskrivelse som kan leses, arkiveres og glemmes. Vi forutsetter at institusjonenes ledelse tar ansvar for at det organiseres prosesser som tar tak i kritikkverdige forhold, og som sikrer forbedring. Institusjonenes styre må vurdere hvordan man skal gå videre på de anbefalinger som er gitt.

Departementet vil følge opp hvordan den enkelte institusjon arbeider videre med tilrådingene de har fått. Jeg vil derfor be om rapportering fra hver enkelt institusjon om hvordan rapporten følges opp.

Det meste av det som kom fram i evalueringsrapporten er utdanningsinstitusjonenes eget ansvar. Derfor har jeg sett med spenning på hvordan dere tar imot utfordringene.

Institusjonsrapportene viser at heller ikke institusjoner som har de beste rammebetingelsene, lykkes godt nok. Også ved disse institusjonen etterlyser studentene strengere krav, mer fagdidaktikk og bedre organisering av praksisopplæringen.

NOKUTs evaluering viste store variasjoner mellom institusjonene på de ulike temaene som ble tatt opp. Panelet fant likevel å se mønstre og tendenser som gir grunnlag for prinsipielle anbefalinger.

Jeg vil her ta for meg noen av de viktigste utfordringene dere har og som ligger innenfor institusjonenes myndighetsområde.

A Tydeligere ledelse på alle nivå

Lov om universiteter og høyskoler forutsetter myndiggjorte universiteter og høyskoler med egen styringsevne og styringsvilje. Det legger mye makt og stort ansvar til institusjonenes styre, som også fastsetter intern organisering og styringsstruktur. Institusjoner med store profesjonsutdanninger må sikre at disse får den helhet og den nærhet til yrke som er nødvendig.

Panelet har funnet både organisasjons- og ledelsesproblemer knyttet til allmennlærerutdanningen. Det hevdes at et faglig og pedagogisk fellesskap ofte mangler i utdanningen, og at det mange steder savnes en felles forståelse mellom ledelsesnivåene av mål og strategier for utdanningen og av hvem som har ansvar og beslutningsmyndighet.

Dette må ledelsen ta fatt i.

Det er en utfordring å styre en profesjonsutdanning i en større sammensatt institusjon. De faglige fordelene som kan oppnås med store fagmiljø, må suppleres med en klar og bevisst

ledelse knyttet til å sikre en god profesjonsutdanning.

Det er helt uakseptabelt at faglig ansatte ikke er interessert i, eller vet hva som foregår i grunnskolen, slik jeg utrolig nok har hørt hevdet. Dere må sikre at alle kjenner dagens skole, at de ikke bare kjenner sitt eget fag, men vet hvordan barn og ungdom lærer deres fag.

Avdelingsstruktur og ansvar for lærerutdanning er løst på ulike måter ved høyskolene. Det bestemmer høyskolene selv. Som del av dette ansvar må styret og rektor vurdere hvordan intern organisering sikrer helhet og sammenheng i sammensatte utdanningsløp.

Det må stilles store krav til dere som ledere for å få fram hva som er forutsetningen for en god utdanning. Er det dere som har ansvaret for å lede faglig-pedagogisk utvikling og sikre helhet i fagplan i utdanningen? Er ikke fagdidaktikken og praksistilknytningen i det enkelte fag inne, så må dere ta ansvaret. Dette kan ikke de små, faglige komponentene i organisasjonsstrukturen være alene om.

Hvordan er faget knyttet opp mot læreplanen i grunnskolen? Hvordan sikrer dere de tverrgående emnene i studiet?

Hvilket trykk setter dere inn på å få til et godt innhold i praksis, også knyttet opp mot fagstudiet på institusjonen? Hvor ofte er dere ute og ser hvordan øvingsskolen fungerer i forhold til teori og praksis?

B) Forholdet teori og praksis

Panelet understreker betydningen av at lærerutdanningen som profesjonsutdanning må ta utgangspunkt i profesjonen. Kompetansebehovene i yrkesutøvelsen som lærer må være styrende for innholdet. Det skal være et gjensidig forhold mellom fagstoffet, fagdidaktikk, pedagogikk, praksis og forskningen som foregår. Her har dere store utfordringer.

Jeg vil gjerne komme med et eksempel fra et brev jeg nylig fikk fra en som kaller seg forvirret lærerstudent.

"Det første året er lagt opp slik at vi skal ta 30 studiepoeng i pedagogikk og 30 studiepoeng i matematikk. Jeg opplever at pedagogikken er veldig interessant og meningsfull. Men når det gjelder matematikken ligger den på et nivå som bygger videre på videregående skole. Jeg ser 140 studenter som lengter etter å lære "hvordan skal vi formidle matematikk til barn i skolealder", mens undervisningen handler om sannsynlighetsregning, binominalformler, fakultet og Pascals trekant. Det ville etter min mening vært lurt å gjøre studentene i stand til å lære fra seg den matematikken som er reell for grunnskolen, og som ville gjort oss til gode pedagoger og mattelærere."

Studenten har et poeng. Går vi til rammeplanen, finner vi krav om relevant yrkestilnærming av fagene, fagdidaktikk og kunnskap om elevers læring.

Det gjelder å lære studentene hvordan elever lærer matematikk og inspirere dem til å lære mer matematikk. Da må studentene selvsagt også bli gode i matematikk. Men hva gjør dere som ledere av lærerutdanningen dersom ikke både det faglige stoffet og hvordan bli lærer i faget vektlegges?

Det ser ut som praksisopplæringen i allmennlærerutdanningen er en stor utfordring. Det er for liten kontakt mellom teori og praksis og mellom pedagogikklærere, faglærere og praksislærere.

Intensjonene i de nye øvingsavtalen er ikke utnyttet til å fornye samarbeidet mellom høyskole og praksisskole. Dette forutsetter at det skjer et internt arbeid med innhold og organisering av lærerutdanningene, men også en styrking av samarbeidet mellom lærerutdanningsinstitusjonene og skoler og skoleeiere. Det trenges klare planer og

retningslinjer for samarbeid mellom skolens og høyskolens ansatte.

C) Samarbeid med eksterne aktører

Panelet anbefaler at det etableres samarbeidsstrukturer både internt og i forhold til eksterne aktører. Arbeidet med å knytte fagteori, fagdidaktikk og praksis og forskning nærmere hverandre er avhengig av at lærerutdannerne har god kjennskap til dagens skole.

Da er dere avhengige av å samarbeide med skoleeier. Gjennom et systematisk arbeid med kompetanseutvikling der høyskolene samarbeider med skolene om innføringen av Kunnskapsløftet, tror jeg at fagpersonalet ved høyskolene vil få en god forståelse av dagens skole, noe som vil komme lærerstudentene til gode.

For å få dette til må lærerutdanningene og praksisfeltet ha felles møteplasser der de planlegger og evaluerer studietilbud for studenter og videreutdanning for lærere.

I forsamlinger hvor skoler og kommuner er tilstede hender det at det er skepsis til å bruke lærerutdanningen til etterutdanning og skoleutvikling.

Noen hevder at ikke alle fagpersoner kjenner læreplanen, eller at noen er mer opptatt av å slakte de nye planene i kunnskapsløftet enn å hjelpe lærere til å bruke dem. Det oppfattes ikke alltid som om de ansatte i lærerutdanningene samarbeider med hverandre og har felles ståsted.

Dette gjelder faglærere, ansvarlige for praksisopplæringen og de som arbeider med etter- og videreutdanning. Lærerutdannerne må være oppdatert på gjeldende utdanningspolitikk, og de er forpliktet på Kunnskapsløftet. Derfor er det gledelig at dere har tatt initiativ til at alle som underviser i lærerutdanningen har fått noe oppdatering på kunnskapsløftet.

Å fortsatt legge til rette for økt forståelse av utviklingen i skolen, er et lederansvar.

Jeg er sikker på at direktoratet gjerne stiller opp dersom dere ønsker å benytte den kompetansen de besitter på dette området.

Utdanningsdirektoratet har en viktig rolle i å legge til rette for samarbeid med UH-sektoren. De har lagt til rette for flere nasjonale møteplasser mellom institusjonene for faglig utveksling og utvikling knyttet til Kunnskapsløftet, til praksisfeltet og veiledning av nyutdannede. Jeg kan bare oppmuntre til medvirkning nasjonalt, regionalt og lokalt om kompetanseheving for lærere og FoU-arbeid.

D) 4-årig helhetlig utdanning som holder yrkesperspektivet i fokus

Det ser ut som nesten alle institusjonene har lagt seg på en 2+2modell (alle obligatoriske fag de to første årene og valgfag de to neste).

Denne er grei å organisere, men er den grei med tanke på yrkestilknytningen? Hva opplever studentene av sammenhengen mellom ulike fag og hvordan ulike fag kan berike hverandre for å løse tverrfaglige problemstillinger.

Er det en fordel for studentens yrkestilknytning å ikke ha praksis i siste studieår? Kanskje burde det settes inn noen organisatoriske tiltak i de siste studieårene som sikrer profesjonsaspektet og helheten?

Og så til et av de mer uheldige eksemplene på utfordringene utdanningen står ovenfor: I år har vi som kjent fått Kunnskapsløftet med nytt lærerplanverk.

Skoler som har tilsatt nyutdannede lærere, burde kunne forvente at de var oppdatert på læreplanverket, ikke bare i enkelte fag, men at de ser helheten i planen og tenkningen bak

hele reformen. Men de studentene som gikk ut i 2006 var ferdige med pedagogikk i andre studieår, for to år siden, mens den gjeldende lærerplan fortsatt var L97.

Jeg vet at noen høyskoler faktisk ikke har fulgt opp disse studentene og sikret at alle som gikk ut i vår har fått oppdatering i hva som er nytt i skolen. Dette er et problem med studiemodellen, men først og fremst en svikt i ledelsen av en helhetlig yrkesutdanning. Er det rart at lærerutdanningen får dårlig rykte?

E) Klare forventninger og tydelige krav til studentene

Panelets anbefalinger er at det formidles klare forventninger og stilles tydelige krav til studentene. Det er også viktig å påpeke at studentene har et selvstendig ansvar for å bidra til å høyne kvaliteten i utdanningen gjennom egeninnsats. Det er betydelig rom for å øke arbeidsinnsatsen.

Det er interessant å merke seg at evalueringen viser at studentene klager over at det stilles for lite krav. Mens lærerutdannerne skylder på at de har svake studenter, viste evalueringen at studentgruppen ikke er så svak som mange hevdet.

Gjennomsnittskarakteren fra videregående var på 48 poeng. Noen studenter hadde svake karakterer. De blir nå silt ut ved de nye opptakskravene.

Jeg vet at det er forskjell på institusjoner, men det ser ikke ut som dyktige studenter fører til at kravene øker. Det er i studentenes egeninteresse å lære mest mulig, men de må da oppleve utdanning utfordrende og realistisk i forhold til yrket de skal ut i. Studentlederne ser ut til å kunne være de beste samarbeidspartnere for å heve kravene til arbeidsinnsats på den enkelte høyskole.

Dere har stor mulighet gjennom fagplanarbeidet å poengtere krav til frammøte, obligatoriske kurs og bestemte arbeidskrav.

F) Forskning

Panelet etterlyser sterkere forskningstilknytning og ikke minst at studentene må involveres i forskningen.

Studentorganisasjonene har tidligere etterlyst at studentene må få være medarbeidere i forskningsprosjekter. Her vil jeg tro det kan ligge et godt utgangspunkt for å trekke lærerstudenter mer aktivt med og gjennom det styrke både praksis og fagundervisning. Forskningsorienteringen, og aktiv bruk av den forskningen som finnes, er et middel til profesjonsinnretning og stimulerer til å utvikle endringskompetanse og evne til å delta i skoleutvikling.

Panelet vektlegger en klar ledelse og en strategisk plan også på dette feltet. Studentdeltagelse i forskningen er også noe som utvalgsleder Hansén trakk frem som en av de store suksessfaktorene i finsk lærerutdanning. Når studenter er en del av forskningsvirksomheten ved institusjonen får de et nært forhold til, og en respekt for vitenskapen. Dette styrker det fremtidige fokuset på *fagene* i skolen.

Skolefolk; vi snakker altså om seks fellesnevnerne som bør og skal tas tak ved de enkelte institusjonene.

Fellestiltak på nasjonalt og institusjonelt nivå

Men i tillegg til at den enkelte institusjon skal legge et løp for sin oppfølging av evalueringen, er det noen utfordringer som bør løftes opp på et nasjonalt nivå for felles drøfting av oppfølging. Det er naturlig at UHR / NRLU også har en rolle på dette nivået.

Jeg har signalisert at jeg tror tiden er forbi at en allmennlærerutdanning skal kunne gi

kompetanse i alle fag i hele grunnskolen.

Jeg er enig med panelet i at det er betenkelig at lærere kan bli satt til å undervise i fag de ikke har hatt siden videregående opplæring.

De studentene som går ut i 2007 vil ha færre obligatoriske fag enn noen allmennlærere har hatt tidligere. Skoleeier må lære seg til å utlyse lærerstillinger etter hvilke fag det er behov for i lærerkollegiet.

Jeg har varslet en gjennomgang av allmennlærerutdanningens nåværende struktur og rammer, i første rekke med tanke på eventuelt å formalisere krav om spesialisering av lærerkompetansen mot årstrinn og fag i grunnskolen.

Dette er en komplisert sak som må ses i sammenheng med kompetanseforskrifter for tilsetning i skolen.

Evalueringspanelet problematiserer at vi har 20 tilnærmet like lærerutdanninger her i landet, flere av dem ganske små. Panelet er bekymret for at dagens måte å organisere sektoren på kan gå på bekostning av kvaliteten i utdanningen.

Men jeg vil si de slik; Vi har de institusjonene vi har. Og det er utgangspunktet når jeg ber dere vurdere panelets anbefalinger om mer å samordne tilbud for å oppnå en bedre arbeidsdeling og profilering mellom utdanningsinstitusjonene, enten utdanningen i framtiden blir 4- eller 5-årig?

Evalueringspanelet anbefaler innføring av femårig utdanning. Utdanningsforbundet og dere, uten at det har vært behandlet i UHRs styre, har tidligere signalisert et ønske om 5-årig utdanning. Fra politisk hold vil denne anbefalingen bli vurdert.

Men dette er en sak med mange og store konsekvenser, som i alle fall vil kreve grundig utredning. I en interpellasjon i stortinget 24. oktober ble noen av problemstillingene drøftet, bl a betydningen av å se lengden på grunn- og videreutdanning for lærere i sammenheng. Flere representanter var opptatt av at strukturdebatten er viktig, men at den ikke må komme i veien for fokus på det viktigste, nemlig innholdet og kvaliteten i utdanningen.

På møtet med UHR sist uke poengterte jeg sterkt at vi må starte med en innholdsdebatt og ikke med en strukturdebatt. Det er innholdet som er avgjørende for om det blir en god lærerutdanning.

Det er her vi må starte, så får vi se om vi trenger en strukturendring for å få til et godt innhold.

Departementet har tatt og vil ta initiativ til forbedrings- og utviklingstiltak innenfor lærerutdanningen. Det viktigste for dere er utvilsomt Praksisrettet FoU i grunnopplæring og lærerutdanning, som det vil kunne komme god og relevant forskning ut av.

Også Program for skoleutvikling vil kunne frambringe kunnskap av stor betydning for lærerutdanningen.

Et tredje tiltak er prosjektet Veiledning av nyutdannede lærere, som har fått en svært positiv evaluering og som videreføres med en økt bevilgning i 2007.

I budsjettet for 2007 er det også foreslått bevilgning til nye prosjekt innenfor lærerutdanningen.

Det dreier seg om prosjekt som kan bidra til å styrke profesjonsinnrettingen og samarbeidsrelasjonene med praksisfeltet. Vi vil involvere UHR, KS, lærerorganisasjonene og

UDIR i den videre utforming av de nye prosjektene:

(1) Et pilotprosjekt på regionalt nivå for å utvikle et nytt samarbeidskonsept mellom UH-sektor og skole-/barnehageeier.

Hensikten er å utvikle realistiske og regionalt tilpassede modeller for organisering, styring, ansvarsdeling og finansiering av nettverk, samarbeidsfora og samarbeidsprosjekt, der partene i en region deltar på likeverdig basis.

Prosjektene skal utvikle rammer for tettere og mer forpliktende samarbeid som omfatter alle relevante samarbeidsområder.

(2) En kartlegging av hvordan øvingslæreravtalene praktiseres, hvordan ansvarsdelingen og samarbeidet fungerer og hva som er hindre med tanke på best mulig kvalitet i praksisopplæringen. Kartleggingen må også omfatte kostnadene i praksis. Her har vi allerede tatt kontakt med dere.

Dessuten, som en oppfølging av kartleggingen:

(3) Et utviklingsprosjekt for å få opp gode organisasjons- og samarbeidsmodeller for praksisopplæringen mellom lærerutdanningsinstitusjon og skoleeier.

Med bakgrunn i det spesielt store frafallet i første studieår (som den enkelte institusjon først og fremst må ta tak i), er det aktuelt å se nærmere på muligheten for å utprøve nye utvelgelsesmetoder ved opptak som i større grad er basert på motivasjon og interesse? Vi håper dere vil være interessert i å prøve ut nye opptaksmodeller som vektlegger motivasjon og interesse for læreryrket?

Avslutning

La meg understreke til slutt. Vi har et felles ansvar for at lærerutdanningen skal bli bedre, slik at elevene kan få mer kvalitet og mer kunnskap i skoledagen.

Debatten rundt utdanningens innhold, dimensjonering og struktur må ha som mål at kvaliteten på utdanningen skal øke og at det fører til økt kvalitet i skolen. Studentene må få kompetanse til å gå inn i en skole som er en lærende organisasjon.

Også lærerutdanningen må være en lærende organisasjon. Ingen høyskoleansatt er i tvil om at de stadig må være i faglig utvikling.

Det må være like naturlig at en som underviser i en profesjonsutdanning, i tillegg stadig må utvikle sin kunnskap om profesjonen.

Jeg vet at mange i lærerutdanningen er genuint interessert i læreryrket og i ny utvikling i skolen. Det som bekymrer meg er at dette ikke gjelder alle som underviser studentene.

Kunnskap om lærerprofesjonen må ikke være en særinteresse for noen få, men må gjennomsyre hele systemet og knyttes sterkt opp mot forskning. Dette er en ledelsesutfordring internt.

Vi må bruke tid for å vurdere behov for større endringer og det vil vi gjøre i en dialog med dere. Men dere må ikke vente på nasjonale bestemmelser.

De fleste av tiltakene som evalueringspanelet foreslo kan gjøres innenfor dagens rammeverk internt på egen institusjon, i fellesskap mellom institusjonene og i samarbeid med lokale skolemyndigheter. Det er bare å brette opp ermene og gå i gang.

